

Droga Światła na podstawie encykliki Jana Pawła II *Ecclesia de Eucharistia*

Kościół żyje dzięki Eucharystii. Ta prawda wyraża nie tylko codzienne doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę tajemnicy Kościoła.

Tak rozpoczyna **Jan Paweł II** encyklikę "O Eucharystii", która pomoże nam w rozważaniach Drogi Światła. Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany Uczeń oprzeć głowę na Jego piersi, poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca.

Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach to przede wszystkim "sztuką modlitwy" [25] a najdoskonalszą formą modlitwy jest - Eucharystia.

I: Jezus powstał z martwych

"W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa"

(Łk 24,1-6)

Ofiara eucharystyczna uobecnia nie tylko tajemnicę męki i śmierci Zbawiciela, lecz także tajemnicę zmartwychwstania, w której ofiara znajduje swoje wypełnienie. Jako żywy i zmartwychwstały, Chrystus może uczynić siebie w Eucharystii "chlebem życia", "chlebem żywym". [pkt.14]

W darze Eucharystii Jezus jakby "skoncentrował" całe Triduum paschalne śmierć i zmartwychwstanie i uczynił je fundamentem i źródłem Kościoła [por.5]

- **Jezu**, rozbudź w nas zdumienie darem Eucharystii [por.6]

II: Apostołowie przybywają do pustego grobu

"Wszedł Szymon Piotr do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu" (J 20,1-8)

Zmartwychwstały nie ukazał się tłumom, nie wyszedł tryumfalnie na ulice Jerozolimy. To Apostołowie mieli zostać świadkami zmartwychwstania.

Kościół "był i pozostaje oparty na "fundamencie Apostołów", świadków wybranych i posłanych przez samego Chrystusa".

Apostołowie są również u podstaw Eucharystii (...) dlatego, że [sakrament ten] został powierzony Apostołom przez Jezusa, a przez nich i ich następców przekazany nam. Kościół, sprawując Eucharystię na przestrzeni wieków, nieustannie zachowuje ciągłość działania Apostołów, posłusznych zaleceniu Pana. (...) Eucharystia jest apostołska, ponieważ jest sprawowana zgodnie z wiarą Apostołów.[27]

- **Jezu**, dziękujemy za łaskę bycia w Kościele apostołskim

III: Jezus objawia się Marii Magdalenie

"Jezus rzekł do niej: Mario! A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: Rabbuni, to znaczy: Nauczycielu". (J 20,11-18)

W pierwszym momencie Maria nie rozpoznała Jezusa, tak jak i inni później. Zmartwychwstały Jezus jest tą samą osobą i żyje, ale już inaczej. Sakramentalne uobecnienie we Mszy św. ofiary Chrystusa, uwieńczonej Jego zmartwychwstaniem, zakłada specyficzną obecność, o której (...) "mówi się jako o "rzeczywistej" (...) ponieważ jest substancjalna, a w jej mocy Chrystus, Bóg-Człowiek cały staje się obecny". [pkt.15]

Msza św. uobecnienia ofiarę Krzyża, nie powiększa jej, niczego jej nie dodaje ani jej nie mnoży. To, co się powtarza, to sprawowanie memoriale, "ukazanie pamiątki", przez co jedyna i ostateczna odkupieńcza ofiara Chrystusa zawsze uobecnia się w czasie. [pkt.12]

- **Nauczycielu**, pomóż nam przekroczyć barierę zmysłów i daj poznać Twoją rzeczywistą obecność pod postaciami chleba i wina.

IV: Jezus objawia się uczniom na drodze do Emaus

"Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali". (Łk 24,13-27)

Kontemplacja oblicza Chrystusa (...) jest "programem", który zaproponowałem Kościołowi u początku trzeciego tysiąclecia, zachęcając go, by z entuzjazmem nowej ewangelizacji wypłynął na głębię na morzu dziejów.

Kontemplowanie Chrystusa zakłada umiejętność rozpoznawania Go, gdziekolwiek się objawia, obecny na różne sposoby, ale przede wszystkim w żywym sakramencie Jego Ciała i Jego Krwi. [pkt.6]

- **Jezu**, chcemy wpatrywać się w Twoje oblicze i doświadczyć palającego serca.

V: **Uczniowie rozpoznali Pana przy łamaniu chleba**

"Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go". (Łk 24,28-35)

Eucharystia jest tajemnicą wiary i jednocześnie "tajemnicą światła". Za każdym razem, gdy Kościół sprawuje Eucharystię, wierni mogą w pewien sposób ponownie przeżywać doświadczenie dwóch uczniów z Emaus: **"Otworzyły się im oczy i poznali Go"** [pkt.6]

- Jestem duchowym ślepcem. Spraw **Panie** abym przejrzał.

VI: **Zmartwychwstały Pan objawia się wspólnocie uczniów**

"Jezus stanął pośród nich i rzekł do nich: Pokój wam! Zatrwożonym i wylękłym zdawało się, że widzą ducha". (Łk 24, 36-45)

Eucharystia, pojęta jako zbawcza obecność Jezusa we wspólnocie wiernych i jako jej pokarm duchowy, jest czymś najcenniejszym, co Kościół posiada na drogach historii. [pkt.9]

Dzięki zjednoczeniu z Ciałem Chrystusa Kościół coraz głębiej staje się w Chrystusie "jakby sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego". [pkt.24]

- **Jezu**, tylko dzięki Tobie możemy być wspólnotą, a nie tłumem.

VII: Jezus przekazuje Kościołowi dar pokoju i pojednania

"Tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane" (J 20,19-23)

Sakramenty Eucharystii i Pojednania są ze sobą ściśle związane. Jeśli Eucharystia w sposób sakramentalny uobecnia odkupieńczą Ofiarę Krzyża, oznacza to, iż wynika z niej nieustanna potrzeba nawrócenia, [potrzeba] osobistej odpowiedzi na wezwanie, jakie św. Paweł skierował do chrześcijan w Koryncie: **"W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!"** [pkt.37]

- **Jezu**, tak bardzo potrzebujemy pojednania ze sobą i z Tobą. Tylko Twoja łaska może nas zbawić./1984/

VIII: Zmartwychwstały Pan umacnia wiarę Tomasza

"Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym" (J 20,24-29)

Jezus nie potępił Tomasza za niedowierzenie, ale zadbał o umocnienie jego wiary. Pragnienie jedności sprawia, że kierujemy wzrok ku Eucharystii, która jest najwyższym sakramentem jedności Ludu Bożego, jej stosownym znakiem i cudowną przyczyną.

Sprawując Ofiarę eucharystyczną, Kościół zanosi błaganie do Boga Ojca miłosierdzia, aby udzielił swoim synom pełni Ducha Świętego, tak by stali się w Chrystusie jednym ciałem i jednym duchem [pkt.43]

- **Jezu**, prosimy daj nam miłość wobec braci, którzy zmagają się z wiarą, którzy się gdzieś zagubili.

IX: Spotkanie z Panem nad brzegiem Jeziora Tyberiadzkiego

"Potem znowu ukazał się Jezus nad Morzem Tyberiadzkim [...] gdy ranek zaświtał, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus" (J 21,4-12)

Zmartwychwstały ukazuje się uczniom nie tylko w Jerozolimie.

Każde miejsce i każdy czas jest dobry żeby spotkać Pana. Gdy myślę o Eucharystii (...) wspominam spontanicznie wiele chwil i miejsc, w których

dane mi było ją sprawować. (...) wiele bazylik i kościołów w Rzymie i na całym świecie. (...) w wielu miejscach na górskich szlakach, nad jeziorami i na brzegach morskich; sprawowałem ją na ołtarzach zbudowanych na stadionach, na placach miast... [8]

- **Jezu**, dziękujemy Ci, że w tak wielu miejscach na ziemi, możemy się poczuć jak u siebie □ uczestnicząc w Eucharystii z lokalną wspólnotą.

X: **Pan przebacza Piotrowi i zawiera mu swoją owczarnię**

"Rzekł Jezus do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci? Odpowiedział Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś baranki moje" (J 21,15-19)

Zgromadzenie wiernych, które zbiera się w celu sprawowania Eucharystii, absolutnie potrzebuje kapłana z mocą święceń, który będzie jej przewodniczył, ażeby była prawdziwie wspólnotą eucharystyczną.

Z drugiej strony wspólnota nie jest w stanie sama z siebie ustanowić sobie kapłana z mocą święceń. Jest on darem, który wspólnota otrzymuje dzięki sukcesji biskupiej pochodzącej od Apostołów. [29]

"Można uważać za pewną tę Eucharystię, która jest sprawowana przez biskupa, albo tego, któremu powierzył on to zadanie". (...) "Każda celebrowanie eucharystyczna dokonuje się nie tylko w jedności z własnym biskupem, ale także z Papieżem, z Kolegium Biskupów, z duchowieństwem i całym ludem. [pkt.39]

- **Jezu**, dziękujemy za hierarchię Kościoła, która pomaga nam zachować widzialną jedności.

XI: **Wielkie rozesłanie uczniów przez Jezusa**

"Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata" (Mt 28,16-20)

Na różne sposoby Kościół doświadcza z radością, że nieustannie urzeczywistnia się obietnica: "A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata".

Dzięki Najświętszej Eucharystii, w której następuje przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pana, raduje się tą obecnością w sposób szczególny. [1]

Misja Kościoła jest przedłużeniem misji Chrystusa: "**Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam**".

Dlatego też Kościół czerpie duchową moc dla wypełniania swojej misji z nieustannego uobecniania w Eucharystii ofiary Krzyża i z Komunii z Ciałem i Krwią Chrystusa. Tak więc Eucharystia jawi się jako źródło i jednocześnie szczyt całej ewangelizacji, ponieważ jej celem jest zjednoczenie ludzi z Chrystusem, a w Nim z Ojcem i z Duchem Świętym [22]

➤ **Jezu**, dziękujemy za to, że naprawdę jesteś z nami

XII: **Jezus wstępuje do nieba**

"Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi" (Mk 16,14-20)

Ofiara ta ma do tego stopnia decydujące znaczenie dla zbawienia rodzaju ludzkiego, że Jezus złożył ją i wrócił do Ojca, dopiero wtedy, gdy zostawił nam środek umożliwiający uczestnictwo w niej, tak jakbyśmy byli w niej obecni. W ten sposób każdy wierny może w niej uczestniczyć i korzystać z jej niewyczerpanych owoców. [11]

Jest więc Eucharystia darem dla nas ale głównie jest darem dla Ojca: jest to tajemnica "ofiary, którą Ojciec przyjął, odwzajemniając bezgraniczne oddanie swego Syna, kiedy Ten stał się posłuszny aż do śmierci, swoim Ojcowskim oddaniem a był to dar nowego Życia nieśmiertelnego w zmartwychwstaniu".[13]

➤ **Jezu**, tak wielka jest tajemnica Eucharystii, a tak mało ją rozważamy.

XIII: **Uczniowie z Maryją oczekują w wieczerniku na zesłanie Ducha Świętego**

"Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego". (Dz 1, 10 - 14)

W opisie ustanowienia Eucharystii w wieczór Wielkiego Czwartku nie mówi się o Maryi.

Wiadomo jednak, że była Ona obecna wśród Apostołów, którzy "trwali jednomyślnie na modlitwie", w pierwszej wspólnocie zgromadzonej po Wniebowstąpieniu w oczekiwaniu Pięćdziesiątnicy.

Tej obecności nie mogło oczywiście brakować podczas sprawowania Eucharystii wśród wiernych pierwszego pokolenia chrześcijan, z gorliwością trwających "w łamaniu chleba" (...) Kościół, patrząc na Maryję jako na swój wzór, jest wezwany do Jej naśladowania także w odniesieniu do Najświętszej Tajemnicy. [53]

- **Jezu, naucz nas naśladować Twoją Matkę □ jej uległość wobec tajemnic, jej zaufanie, jej wytrwałość [por.54]**

XIV: Jezus posyła Kościołowi Ducha Świętego

"Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napelnił cały dom, w którym przebywali. (...) I wszyscy zostali napelnieni Duchem Świętym ..". (Dz 2,1-6.)

Jeśli w dniu Pięćdziesiątnicy przez dar Ducha Świętego Kościół rodzi się i wychodzi na drogi świata, to momentem decydującym dla jego tworzenia się jest z pewnością ustanowienie Eucharystii w Wieczerniku. [5]

Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. Św. Efreem pisze: "Nazwał chleb swoim żyjącym Ciałem, napelnił go sobą samym i swoim Duchem. (...) A kto go z wiarą spożywa, spożywa Ogień i Ducha. (...) Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy, spożywajcie z tym Ducha Świętego. Prawdziwie bowiem to jest moje Ciało, i kto je spożywa, będzie żył na wieki". [17]

- **Jezu, dziękujemy za dar Ducha Świętego, za Jego obecność i działanie w Kościele.**

Zakończenie:

Eucharystia objawia się zatem jako zwieńczenie wszystkich sakramentów, dzięki którym osiągamy doskonałą komunię z Bogiem Ojcem przez utożsamienie się z Jednorodzonym Synem, dzięki działaniu Ducha Świętego.

W Eucharystii "w odróżnieniu od każdego innego sakramentu tajemnica [komunii] jest tak doskonała, iż prowadzi do szczytu wszelkich dóbr: to tu znajduje swój kres wszelkie ludzkie pragnienie, ponieważ tu otrzymujemy Boga i Bóg wchodzi w doskonałe zjednoczenie z nami".

Właśnie dlatego warto pielęgnować w duszy stałe pragnienie Sakramentu Eucharystii. Tak narodziła się praktyka "komunii duchowej", szczęśliwie zakorzeniona od wieków w Kościele i zalecana przez świętych mistrzów życia duchowego. [34]